

לגור בתוך טיפה של מים

"...."
לגור בתוך טיפה של מים
או על קשת בשמיים
אולי עד שנת אלפיים.
"....."

כתבה מיכל ארגמן, לחן אילן וירצברג, שרה נורית גלרון.

בעבודות הצילום של האמן פליקס מופיעים מקומות בהם מהדהדים עקבות של אנשים. תחושה של ציפייה עולה מהם. חשבתי לעצמי שאם היה מתעכב שם עוד קצת היה פוגש אולי מישהו שחזר ובעצם חזרתו ייתן למקום חיים מחדש. פליקס יודע שזה לא יקרה, הוא יודע שזה מצב זמני מתמשך.

בסדרה מופיעים פרטים לכאורה זניחים: צמח פרא בשדה, צריף שנשאר בין עצים, מיטות חולים בבית חולים נטוש. זהו אינו מסע חיפוש אחר המקום הבא, אלא החזרת מבט למה שנימצא. הסחת דעת שמשליכה עלייך, את חושבת על עצמך, ממששת את האנטימיות שקימת בצילום וחושבת כמה הדברים קרובים אלייך ולא משנה איפוא את נמצאת עכשיו.

תשומת הלב של פליקס נתונה אל זה הנחבא אל הכלים אך הוא אינו מבודד אותו, להיפך. הוא אינו מבקש תשומת לב גדולה יותר. הוא פשוט מציין, מציין אותו כקיים.